

újra elővették a Nemzeti Színházban. A többi szereplők ezek voltak: Patakfalviné: Szathmáryné; Anna: Szigligeti Jolán; Sarolta: Dulka Sarolta; Simonfi: Felek Miklós; Skultéti: Szigeti Imre; Tüzes Antal: Náday Ferenc; Dezső Benedek: Komáromi; Fekete Gergely: Veres.

Marcell Géza (kis-udvarnoki), színész, sz. 1836-ban, Ujszőnyben, Komárom m., megh. 1893. dec. 11-én, Baján. Színész lett: 1859. nov. 19-én, a Szabó—Philippovits-társulatnál és mint operai bariton- és buffóénekes kezdte a pályáját. 1862. aug. 2-án mint vendég fellépett a Nemzeti Színházban, a »Zsidónő«-ben. Debrecenben érte fénykorát, Reszler társulatánál, ahol 1866-ban először lépett fel Blaha Lujzával. Csinos baritonhangja, zenei képzettsége és ügyes játéka kedvelté tették. 1872-ben Follinusz János társulatánál nyáron Gyulán, télen Aradon, majd Kolozsvárott volt szerződésben. 1883-ban ismét Aradon találjuk és a Budai Szinkörben, nejevel. 1885-ben operaházi ügyelő volt. 1892-ben nyugalomba ment. — Sokat foglalkozott a színpadi technika reformjával. A díszletek tűzmentesítésére impregnáló szert talált föl. (Lásd: Impregnált díszlet.) Az ő tulajdonában volt az első magyar színházi engedély, melyet I. Lipót császár 1696-ban adott Felvinczy Györgynek. (M. ugyanis leszármazottja volt Felvinczynek. Lásd: Váli Béla: »A magyar színeszet története.« 53. oldal.) — Színművei: »Egy nő vétke«, dráma franciából, Dumas után. Bem. Kassán, 1866. jan. 8. (Ford.: Tar Csatárral.) »Egy férj bűnhődése«, vj. írta: Sardou és Thiboust. Bem. Kassa, 1868. (Ford.: Tar Csatárral.) — Eredeti munkája: »Dárius kincsek«, regényes ballet 7 képben. Írta: Ábrányi Emil. Zenéjét szerz.: Szabó Xavér Ferenc. Bem. 1893. okt. 4. M. Kir. Operaház. — Kéziratban megírta az Opera és a vidéki színeszet történetét. — Első neje: Egedy Mária, énekesnő, sz. 1833-ban. Első színikísérlete 1855. febr. 15-én volt a Nemzeti Színházban, az »Alvajáró« Liza szerepében; 1864-ben a kassai társulatnál működött. Megh. 1868. aug. 17-én, reggel 5 órakor, Aradon. Második neje: Weress Klára, színésznő, sz. 1850-ben, megh. 1879. nov. 3-án, Tordán. Ezután újra nősült. Ne-

gyedik neje: Németh Etel, színésznő, kiváló hősnő, kivel 1882. márc. havában kelt egybe, Kolozsvárott. Megh. 1910. jan. 24-én, Baján. A M. Kir. Operaház kardalosnője volt. 1886. okt. 1. óta. Nevelt leányuk: Medgyaszai Ilka, énekesnő. (L. o.)

Marczibányi Antal (puchói és csókai), cs. és kir. kamarás, volt főispán, a M. Tud. Akadémia igazgató-tagja, sz. 1793. máj. 28-án, Puchón (Trencsén m.), megh. 1872. jan. 13-án, Pesten. 1812-ben Trencsén vm. 'szolgabírája volt s azon túl sokat szerepelt a közélet terén. Halála előtt 10.000 forintot hagyott a nemzeti színiügy előmozdítására.

Marczinka Vica, színésznő, sz. 1899. máj. 23-án, Ófutakon (Bács-Bodrog m.). Színésznő lett: 1921-ben.

Marczinkay József, színész, sz. 1897. febr. 25-én, Zentán. Színész lett: 1926. szept. havában.

Marengo Romualdo, olasz zeneszerző, sz. 1841. márc. 1-én, Novi Ligure-ban, megh. 1907. okt. 9-én, Milanóban. — »Excelsior« c. balletje nálunk is színre került az Operaházban, 1887. jan. 22-én.

Marendász Adél, színésznő. (Lásd: Aradi Kálmánné.)

Márer György, hirlapíró, sz. 1898. márc. 21-én, Szécsényben (Krassó-Szörény m.). Középiskolai elvégzése után a budapesti egyetemen jogot hallgatott, majd Németországban textilmérnöki oklevelet nyert. Egy ideig a »Ma Este« c. színházi lap munkatársa volt. 1926. óta a »Budapesti Hirlap« munkatársa, majd segéd-szerkesztője lett.

Márffy Károly dr., volt színiigazgató, sz. 1884. aug. 8-án, Budapesten. Színi-pályára lépett 1908-ban. Győrben és Pozsonyban mint színházi rendező működött. 1911-ben színiigazgató lett az Északmagyarországi kerületben, majd Győrött. Később visszalépett a színi pályától s színházi és hangverseny-irodát alapított. — Neje: Mezei Jolán, színésznő (L. o.), kivel 1912. márc. 23-án lépett házasságra, Lőcsén.